

dādami, mēs tei - cam, slavējam Tevi, Jev

pateicamies, dziedam un augstībam Jevu

sirds zē - la - stī - bu, un kā kalpi ar mīlesti -

bu uz Tevi sau - cam: gods Tevīm, mūsu lab -

darītājs, Pe - stī - tājs. Slava Jēvam, Dievam

Trofārs, 3. mēld.
un Svētajam Ga - ram. Jēvas labdarīša -

nas un dāvanas bez no - pel - na da - bū - ju -

ši, mēs, kā nēcienīgie kalpi, Val - di -

tājs, pie Jēvis tīvsī staidramies, cie spē-

dami pa-tai-cī-bu al-ne-sam, un, sla-

vēdami Jēvi, rā Labdarītāju un Radītāju,

sau-cam: vis-ī-lī-gais Dievs, gods Jē-

Jagad, vienmēr un mūži mī-

Propārs, 2. meld.
šam, a-men. Kungs, Tu visas radi-

bas da-rī-tājs, kas lai-rus un brī-

šus savā varā esi li-cis, pu-šsō šo

gadu ar savu la-bu-mu, mie-ra

sargādams mūsu zemi un savu Draudri,

Dievadkandētājas lūg-sa-nu del un glāb

4. melod.

Es daie-dā-su

Proximens.

tam Kungam, jo Dievs man labu dara, es diei-

dāšu visaugstācāi Kun-ga vār - - - dam.

Dievi Dievi, mēs slavējam, Die-vi, Dievs, Die-vi, Dievs,

mēs sla-vē-jam, Die-vi, Kungs, ap-lie-

ci-nam; mūžigais Jēvs, Jēvi visa pa-sau-

le aug-sti teie, Jēv ir-si en-ge-li,

Jēv debes un visi skā-ni, Jēv Jheru-

bi un Se-ra-ri ne-mi-ti-gi sau-c: Svēts,

svēts, Svētis ir Dievs tas Jungs Ce-lā-ot,

debesis un zeme ir Javās godības pil-

nas; Jēvi teie augsti slavējamā A-pu-slu-

lu drau-dze, tei-ca-mais pra-vie-

dimisio Dē - lu, un Svē-to Je-prie-

ci-nā-tā-ju Ga - nu. Go-da Hē - nin

Kris-tus, Tu esi mūžīgais Jē - va Dēls;

Tu, unņemdamies cil-vē-nu pes-ti-sa-nu,

Su pulcs un spāris me-ce-ļu na-

va spērs; svētā Draudne visā pasaulē slavē

Jē - u nepieņemamās go-dē-bas

Jē - u, Tavu pielūdzams, īsto un mēpre-

140.

nessi smādējis Jaurarā mie - sas; Tu

nā - ves dze - lo - ni sa - lau - zē - jis, tieņiem

debesu valstību esi at - vē - ris; Tu sē -

di pie Jēva la - bās ro - mas Jē - va go - dī -

141.

bā, un nārsi pā Soģis, tā mēs ti - - cam.

Adagio.

Tad nu mēs Jēvi lūdzam: palīdzi sa - viem

kal - niem, kurus savām dārgām acīm e -

Tempo.

si at - pis - cis: dari tos cienīguš lūdz

142.

ar Javiem svētiem valdīt Javā mū-ži-gā

go-dī-bā, Atņēti, Jungs, savus laudis un

svēti savu man-to-ju-mu; va-di-tos

un pa-ang-sti-ni-tos mū-ži-gi; in

143.

dienas gribam mēs Je-vi teikt un slavēsīm

Javu vārdu mūžīgu mū-žam. Jungs,

dari mūs cienīgušos dievu bēr-gu-ka-no

dai-vot; esi mums ielīgs, Jungs, esi mums žēl

144.

līgs: Kungs, lai Java zēlastība pār mums

palīem, jo mēs uz Tevi ce-- re-- jam; un

Je-- vi, Kungs, mēs pa-- lau-- ja-- mies, uz--

liec mums kau-- nā-- tāpt mū-- ži-- gi, amen.

Klus gadius.

145.

Klus ga-- dius, il-- gus ga-- dius, il--

gus ga-- - - dus.

Kondans, 4. mēd.

Dabesu dāvātais taisnais Vasilijis! Tu

esi parādījis mā āaudres nesatricināms
pamats, | dodams visiem cilvēkiem neraudē-
jāmu augstību, apstiprinot ar saviem ie-
stādījumiem.

Papildinājums pie 25. XII diemalpojuma.

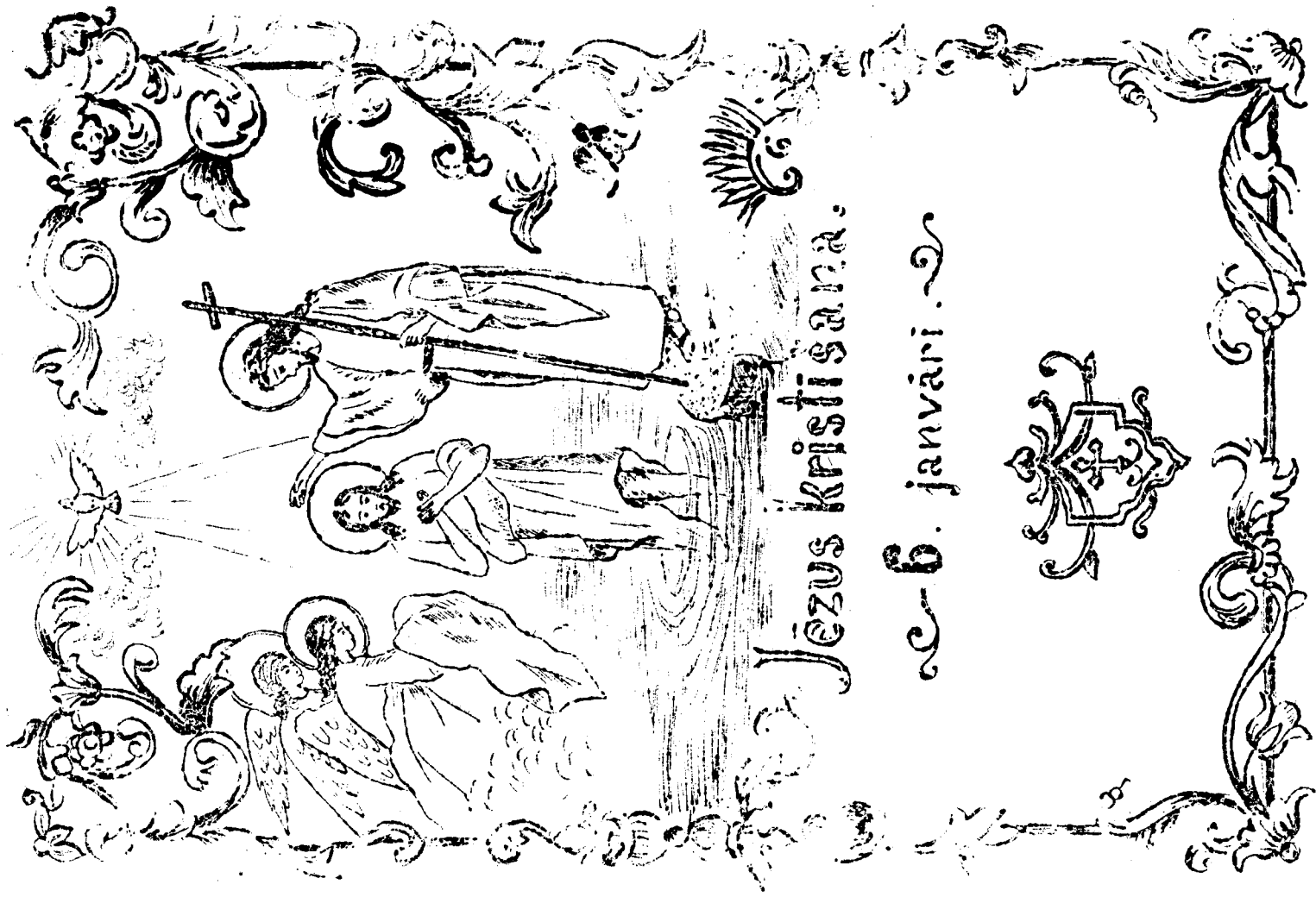
Ja 25. XII ievērt svētdienā jeb pirmdienā,
tad noturam Sv. Vasilija Lielā liturģiju, bet
pārējās dienās - Jāņa Leltamutes.

"Svētais Dievs" vietā dziedam: „Jūs, kas
un Kristus esat kristīti...”

Prosimens, 8. mēd. 25. XII liturģijā.

Lai visa seme Jevī pielāda un Jev dzied,

lai dzied Ja-vam vār - dam.

Prievēsvētku dienā, ja tā ievērt sestdienā jeb svētdienā, tiek noturēta Jāņa Šaltamutes liturģija un pēc tam varāra dienvalpojums. Pārējās nedēļas dienās varāra dienvalpojums tiek savienots ar Vasilija Lielā liturģiju, kuru notur pēc stundu dienvalpojuma. Pēc Lielās ekt. sēd. un svētd. dekad. „Svētēgs ir cilvēks, bet pārējās ned. dienās to nedrīdam.”
 Kungš, es pīcraucu Tevi... 2. meld. Panti: No sirds dziļumiem - 55. - 57. lpp.

Stichira, 2. meld.

Prievēsticis, redbrīdams atnākušū ori stitētiis mūs

Ap-gai-smo-tā-ju, kas kat-ru cil-ve-

ku ap-gai-smo, prievē-cā-jās ga-rā un

ar tricošu roku vāda uz Viņu lau-dim

sa-ē-dams: šis ir Iz-ra-e-la Glā-bēis,

kas mūs no bo-jā ie-sā-nas at-je-stā;

nenoviedrīgais Kristus mūsu Dievs, gods

Slava - tagad: 2. mēl. 5. ep.p.

Je - - vim. Tu Prievēteča prievēšā esi palocē-

jis gal - vu, un cūseu gal - vas sa - tric - is;

strau - mēs iekārdams, Tu esi apgāis mojis vi-

sas lie - tas, lai mēs slavētu Je - vi, Pe -

stē - tājs, kā mū - su dvē - se - lu Ap - gai-

sno - tā - ju.

Pec 3. pāremijas. Cil - vē - nu

Jačāna an Evange
lijū. Deuss Kristus...
Vācāna pārcimēns, bet
fūrt. dīdān fūrt. Ma
su Riis in debet... 9 ep.
p. Pārcimēns.

mī - - - - - lo - tājs gods Je - - vim.

Pec 6. pāremijas. Ja ne pār tiem, kas tum - sū - bā sē;

Gods Je - - vin.

Pēc 13. paremijas maziņš est.; Svētais Dievs... Prosimens 3. mēld.
 Tas Kungs ir mans gaisums... Apustļa vēstījumā un evaņģēlija lais.
 un tālās parastā vēstījā lielā ēturgijā. "Pāris pienācās vīle:" "Pa
 Tāi Dieva spēlētā... Sv. varasija pamb: "Tēriet to Kungu... Pēc
 airamora lūgšanas nolāstānas dērdam ūdens isovēt. tropārij:
 "Tā Kunga bēls..." u.c. Pēc ūdens isovēt; un aplācēm: "slavēt
 lai ir tā Kunga vārdi... sēries un parastais ēturgijas nēbion: mo.
 Pēc lam carēcas vīdi nīten svētģēboras pīessis dērdēd trohāri:
 Kad Tu, Kungs... Slave-tagad: Sērdāns: Kungs, Tu sōdi:
 Pīessim: Sēst. un svēt. pēc maziņš est. (pēc paremijām). S.
 Dievs... nedērdam, bet tālās prosimenu: Tas Kungs ir mans
 gaisums. Apustļa vēstījā un evaņģēlija laisāna. Sērmēt.
 est. "Kungs dar nūis. Lūgāms est. un dērdam ūdens isovēt.
 tropārij: Tā Kunga bēls... Pēc ūdens isovēt. Slavēt lai ir... nedērdē
 dam, bet, pēc stichijas, nobigums un tad dērdēd trohāri un rōndāru.

Prosimens, 3. mēld.

Tas Kungs ir mans gaisums un mans Pestītājs, no

nā man bē - - tieo.

3. mēld.

Tā Kunga bēls iris ē-

Ūdens isovētānas
 tropārij.

denim sauc sa - ē - da - ma: nā - ciet, ne-

mēt vi - si at - spē - dē - jū - sā Kristus

gu - dī - bas ga - ru, sa - pra - ša - nos

3. reiz.
ga - ru un diev - bi - ņ - bas ga - ru.

Šo - dien ūdeņu daba top ie - svē - tī - ta,

un Jor - da - na pār - šei - ras, un savu ūde -

nu strau - mes griez at - pa - kaļ, re - dzē - da -

2. reiz.
ma nā Val - dī - tajs top kri - stus. Ļē -

īgais Cilvēcūmīdājs Kristus Ķē - nin,

nā cilvēns pie upes Jū eiv at - nā - cis,

un mūsu grēnu dēļ, vēlēties no Priens-ter-

ča ro-kām, pie-nemt kal-pa mis-tē-

2. uz.

ša-nu. Slava Jēvam, Dēlam un Svētājam

Garam, tagad, vienmēr un mū-ži-gi

mū-žam, a-men. Pie sau-

cē-ja balis tur-sne-si: , Sataisiet tam Ķun-

gam ce-lu: Tu, Ķungs, esi atrācis, kal-

pa ir-ska-tu pie-nē-mis, kristīšanu lūg-

damies, lai gan Pats bez grēca bi - jū.

Ūdeni redzēja Jēvi un iz - bi - jās, Prieks-

tecis drēbja un sau - ca - s - ē - d - āms: nā

svece var apgaismot gais - smu? nā kalps

var valdīt roņu uz Val - di - tā - ju? Jē - sve-

ti ma - nī un ū - de - ņus, Pē - stī - tājs,

kas e - si uz - nē - mis pa - sau - las grē - ņus.

*Pareizijas. Prosimens 3. mēld.: Tas kungs ir mans gaitenis ...
 Apustala vēstījuma un Evāņģēlija lasīšana. Diešā esatnija. Līg -
 šana. Tīdēns iesēv. laicā: Kad Tu kungs Jordenā iestipinā(32.)
 So pašu dzied arī apēlae. laicā. Tevot diwanamā, dziedam
 stichiru uz 6. mēld. Tiesjē pārdio... Slavst, lai n... Jēp un
 nobeigums. (Slavst, lai n... dziedam ja ūdens iesēv. noties
 Liturģijas beigās.)*

160. Stichira,
6. melod.

Ii-ci-gie lau-dis, teusim dziesmas Dieva

lie-las lab-da-rū-ša-nas, jo mūsu aporē-

košanas del cilvēns ta-pis, Viņš ar mūsu

špēstisānu šā-stas Jor-da-nā vie-nā-gais

161.

špēis-tais un ber-grē-cī-gais, ie-svē-tū-

dams mūs un ū-de-ni un satricodams

cūsken gal-vas ū-de-ni. Parāļi smelsim ū-

de-ni ar lie-smī-bu, jo Kristus Dievs,

162.

mūsu dvēselu Pestītājs, visiem ticīgiem

smelīgiem neredzami dod Svētā Gara ielā-

ti-bu.

1. mēld.

Tropārs. Klad Tu, Kungs, For-

da-nā vristī-jies, tad Trijādības pielūg

163.

šana at-spī-dē-ja: jo Tē-va balss

Jev lie-cī-bu de-va, Jevī par mīlo

Rīlu sauk-da-ma, un Gars, ba-lo-ša

ir-sa-tā, to vārdu patiesību ap-lie-ci-

nā-ja. Gods Je-vim, Kris-tus Dievs, kas esi

parādījes un pasauli ap-gais-no-jis.

4. meld.

Kungs, Tu šodien esi parādījes

Kondars.

pa-sau-lei un Tavs gaisums ir at-šis-

dē-jis par mums, kas prātīgi Tevi tei-

cam: nepieņemams gai-šums, Tu esi atnā-

Svētvarā.

cis un pa-rā-dē-jies.

Lielais pieņemams dievkalp.
 Pēc S. Rāv. dz. noles. dziedam:
 „Ar mums ir Dievi.” Jāsp. Pēc fin-
 mē, svētīvi dzied. Dņpāru 162. lpp.
 pie atš-ronācu 164. lpp. Pēc Lic
 Ēā, Slams dz. noles. dz. ed. Lit. steh.

4. meld.

Kas gērbjas gaisumā nā ap-gē-

litijas stichina.

166.

bā, Jās, mūsu labad tapis mums li-driģis, šo-

dien gērbas Jordonas strau-mēs; ne Vi-na

šņi-sti-sa-nai tas va-ja-driģis, bet ar to

Viņi mums sataisa at--dzim-sa-nu, An

167.

brī-nums! Kristus Dievs un mūsu dvē-se-

lu Pe-sti-tājs pārkausē bez uguns, reiz-

jaucot pār--vei-do un pestī tos, kas

Vi-nā top ap-gai-smo-ti.

168.

Pantu stichira.

2. meld.

Jānis pie Jordanas upes, redzēdams Sevi pie

vina nācam, sa-cī-ja: Kri-stus Dievs, Tu

ber-gre-cī-gais Kungs, kā-dēļ pie kal-pa

e-si at-nā-cis: kādā vārdā es Se-

169.

vi vri-stū-šū! Vai Jē-va: bet Tu to ne-

si Se-vī. Vai Dē-la? bet tas esi Tu pats

mie-sā pie-dai-mu-šais, Vai Svē-tā Ga-

ra? bet arī to Tu dā-vi-ni tiem, kas Je-

vi ar lupiān ti-cī-gi ap-lie-ci-na. Ap-

īcēlojies par mums, Dievs, kas e-si pa-rā-de-

ies.

Mēs aug-sti tei-cam,

Augstī-
teivāna.

aug-sti tei-cam Je-vi, Džīv-ī-bas

de- - vējs Kri-stus, kas ta-gad

mū-su la-bad mie-sā bū - -

dams, e-si kri-sti-jies no Jā-nā, for-

da-nas ū-de-nos. Dievs, esi mums iēlīgs,

un sū-ti mis.

Alaa eklenka.
No manas launības...
Prosimas launības uc.

Prosimas, 4. mēld.

Jū-za redzēja

un bēga, Jordana grie-rās at-pa-ral,

111, kam dūze... 214 p.

2. mēld.

Slava Jēvam, Dēlam un Svē-ta-

Pec Eņģeļļa
nolasiānas.

jam Ga--ram. Šodien visi radījumi lai

prie-cā-jas, jo Kri-stus Gor-da-nā pa-rā-

dū-jies.

Sagād. tas hats.
6. mēld. Anželija.
un Aukura.

Stichira, 6. mēld.

Dieva Vārds, cilvēku

ciltij mie-sā pa-rā-dē-jies, stāvēja, vēlē-

darnies Gor-da-nā kri-sti-ties, un Piesi-

tecis ūinam sa - cī - ja: kā iestiepšu rosu

un air - sīar - šu Jā gal - vu, kas vi - sas

lie - tas ur - tur: lai gan Jū no Marijas,

kā bērns, esi pie - dai - mis, bet es paristu

Jevi kā mūrīam e - so - šu Die - vu; zemes

viršu Jū staigā no Sēvarim sla - vē - jans,

un es, kalps būdams, nesmu mācījis Val -

dītāju krī - stēt. Neizprotamais Kungs.

176.

gods Je - vim.

Hanon's
2. meld.

1. driesma.

Gas Kungs,

va-re-nois ka-ra-vins ir at-klā-jis

dri-las jū-ras di-be-nu un ved sa-

vus lau-dis pa-sau-su-mu, ap-klā-

177.

jis ta-nū pre-ti-nie-kus, jo Vini ir pa-

3. driesma.

aug-sti-nā-jies. Gas Kungs, kas mū-su

vald-nie-kim dād spē-ku, un pa-aug-sti-

na sa-ve svai-dē-to va-ru, no Jau-na-

178.

vas pie-dzināt un nāc krīst-tī-ties; vī-nam

mēs, ticī-gie, uz-sau-sim: ne-viens nar

tinc svētš kā mū-su Dievs. Jungš, es

driu-dē-ju Ja-vu bal-si, ko Jū sau-ci

179.

par sau-cē-ja bal-si tuvs-ne-si, kad Jū

li-ki rīcēt pār-ko-niem pār lie-Ciem Gor-

da-nas ū--de-niem, lie-cību dodams

par Javu Dē-lu, tad šī balss, atspīdējūsā

180.

Gara apskaidrota, ur-sau-ca: Tu e-si Jis-

5. dz.
tus Die-va gud-rī-ba un spēns. Je-zus,

dai-vī-bas Val-dī-tājs, nāre absvabinātāls

tē-vu Ā-da-mu no so-dī-bas; lai gan

181.

Jam pašam kā Dievam ne-va-ja-ga seis-

tū-ties, to-mēr vīlūšā del, Vini spēstas

Gor-da-nā, un tur, ir-del-dē-īs ie-nai-

du, dāvina mīeru, kas ir augstārs par vī-

6. dziesma.

su sa-pa-ša-nu. Vār-da belu, Gais-mes

shū-dē-lis, Sau-les au-sen-lis, Priekš-te-

cis sauc tuksnē uz visiem ļau-dim:at-

griezieties un laicā spīs-tie-ties, jo, redz,

prīc-šā stāv Kris-tus, kas pa-sau-li ir-

glāb no bo-jā ie-ša-nas. 7. dziesma. Diev-bi-jū-

gos jau-ne-klus, kas bi-že u-guns cep-lī,

dzes. trais ra-sas vējš un Dieva engela no-

nārsana pasargājs ne- ie- vai- no- tus, tāpēc

liesmu vidū, apslacināti, vīni pa- tei- ei- gi

drie- dā- ja: slavēts esi Tu, augstteicamais

Mēs teicam...
te- vu Kungs un Dievs. Mēs teicam, slavē-

jam, pielūdzam to Kungu, dziedādami un augsti-

teicdami Vi- nu mū- žū- gi mū- žam.

8. dziesma.
Pa- be- les cep- lis, ištecinādams va- su, no- ū-

mē- ja brī- nis- rī- gu no- slē- pu- mu, ka

Jordanai savās straumēs bija saņemti ga-rī-go

u-gu-ni un ap-kampī Bradītāju, kas

miesā tapa kvis-tīls, un visu laudis slavē un

Pants.
augsti tace mū-ži-gi mū-žam. Mana

dvēsele, teic augsti vispūsto Jaunavu Dieva-

drom-dē-tā-ju, kas cienījama augstāk par de-

9. dziesma.
besu spē-kiem. Ne-vie-na mēle nespēj slavēt,

kā pie-nā-kās, un a-ŗi pa-ŗu en-de-

lu prāts ne- var sa- prast, kā būs tauts Je-

vi, Die-va- daem- dē- tā- ja, bet Jū, kā zē-

līga, pieņem ti- cī- bu, Jū gan zi- ni mū-

su die- vī- pi- go mū- les- tē- bu, jo Jū esi

ristīgo lau- ū air- lū- dēt- ja, mēs Je-

aug- sti- tei- cam.

Visi, kam draša, a. mēd.

Visi, kam draša ir, lai slavē to Kun- gu. Je-

ciet to Kun- gu de- be- sīs, tai- ciet Vi-

aug-sti-bā: Jē, Dievs, diec-sma pie-klā-

jas. Fieciēt Viņu, visi Viņa en-ge-li, tei-

ciet Viņu, visi Viņa spē-ri: Jē, Dievs, diec-sma

pie-klā-jas. Slava... tagad, vienmēr un mū-

žēgi mū-šam, a--men. Sodien Kristus

ir atnācis pie Jordanas kri-sti-ties; sodien Jānis

airškar Val-dū-tā-ja gal-vu; de-be-su spē-

ri brī-ni-jas, augstiešamu no-slē-pu-mu

192.

re-dre-da-mi, jū-pa-re-drē-ja un bē-ga,

For-dona, ieraudzīvisi, at-grie-zas at-pa-

nal; let mēs, ap-gai-smo-tie, sauc-sim: gods

Dievam, kas parādījis un zemes virū redzēts,

193.

un pa-sau-li ap-gai-smo-jis.

*Dieļa Slavas
da. Cēlenijas.
Nobeiguma.*

1. antīfons.

Slod Iz-ra-els no Ē-dip-tes

Antīfoni
liturģijā

is-gā-ja, Jē-ka-ba nams no sve-sas va-

lo-das lau-dim. Die-va-dzem-dē-tā-jas

Lug-sa-nu del, Pes-ti-tajis,

at-pes-ti-mus. Gad Ju-da vi-nam ta-

na par sve-to da-lu, un Je-ra-elo par

vi-na val-si-ti-bu. Ju-ra re-dre-ja

un be-ga, For-da-na grie-xas at-pa-

nas ter bi-ja, ju-ra, ka tu

be-gu, un ter, For-da-na, ka tu at-

pa-nal grie-zis. Sla-va Seram, De-

196.

lam un Svi- ta-jam Ga- ram, ta- gad,

Rivada kops. del.
vienmēr un mūžīgi mū- žam, a- men.

2. antifons.

Man tuc, ka tas klungs, klau- sa ma- nu

bal- si un ma- nu pie- lūg- ša- nu. Die-

197.

va Dēls, kas Jor- da- nā kris- tū- jies, glāb

mūs, kas Je- vim dzie- dam: al-

le- lu - - ja Jo Dievs griez sa- vas

au- sis pie ma- nās, tā- dēl es Vi- nu

pie-sauv-sū vi-su mū-žū.
Nā-ves

saites mani bija apņēmušas, un elles bēdas

mani bi-ja pie-mē-lē-ju-šas, bē-das

un bai-les man uz-mā-cās.
Jas Kungs

ir zē-līgs un taisns, un mū-su Dievs

ir sirds-zē-līgs.
Svētais Dievs

Prosimens liturgija.
Slavets ir, kas nāc tā Kunga

vārdā, Dievs ir Kungs un ir mums pa-rā-dī-jies.
Sv. vark.pants

Svētais Dievs' vietā - „Jūs, kas uz Svētā”
tu „Pācīci pienācās vietā” - „Pants un
kanona 9. dz. (186. lpp.). Svētības
un pirmdienās tiek turēti Vasiļip
Lielā liturgija, parējās - Jāna Lielā
mules. Pēc airamova lūgšanas
drīsdam idens iesvētīšanas tropās
(153. lpp.) un izņem iesvētīt ideni.

Sv. vark.pants: Dieva zēlastība, kas visiem cilvēkiem peitisanu
atnes, ir atspēdejsi.

"Sveļigs ir cilvēks dzirdam tīrai sirdī, un sveļobonās.
 "Kungs, es piesaucu Tevi" 4. mēld. (R. M. sv. 148. Ep. p.) 201.

Pants,
4. mēld.

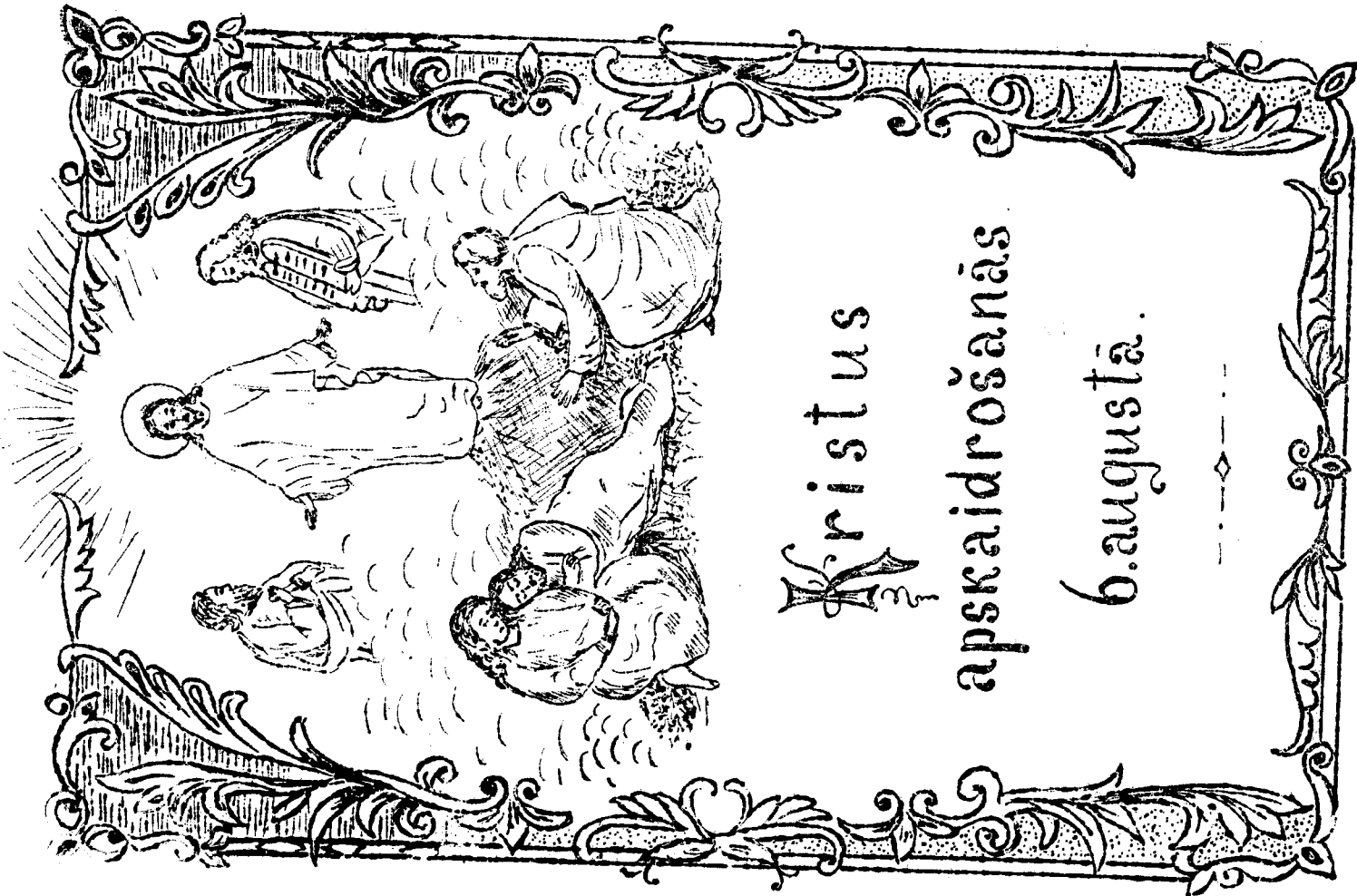
No sirds dziļumiem es Tevi, Kungs, piesaucu

Stichira.

klau-si, Kungs, ma-nu bal-si. Pams

Ta-vas mu-sta nā-ves, Kungs, kalns lūdinājās

de-be-sim, un po-de-bess wā ēna to pārclāja

Kristus
 apskaidrošanās
 6. augustā.

kad Tu ap-šrai-dro-jies, un Tavs par Te- vi

lie-ci-nā-ja; tur bija Peteris ar Jēzabu un

Jā- - ni, ku-riem vajadzēja būt ar Jēzi arī

Tavas nodošanas lai-nā, lai vi-ni, Ja- vus

brī-nu-mus re-dzē-ju-si, neizstrūcinātos no

Ja-vām cie-šā-nām, ku-ru pie-miņā

ieciēni mūs mīcā Jēvi pie-lūgt, Ja-vas lie-

Slava - tagad 6. m. 38. p.p.
las zēl-sir-dī-bas dēf. Savu augšāmēlīša-

204.

nos priekšnozīmēdams, Kri-stus Dīvs, Tu nē-

mi savus trīs mā-ce-ļus: Pēteri, Jēzabu

un Jā-ni, un uzāpi ar tiem Ja-bor-

kal-nā; un Tēv apskaidrojies, Jābornālns ie-

205.

tēpās gais-mā, bet mācēļi vīta pie zē-

mes, nēvārdami pārest Jāvu nē-re-dzē-to

se-a-tu; engēli Tēv kalpoja ar bijāšanu un

dre-bē-ša-nu; debesis izbijās, zeme sāka

tri- cēt, vis seis ieraugot godības Ķun-

gu.

Līdijas
stichura.

2. meld.

Ēlīgais, Tu visu pasauli

iesvētīji ar savu gai- šu- mu, kad apsvaidho-

ies aug- stā kal- nā, sa- vien mācēdliem pa-

rādīdams sa- ru va- ru pa- sau- li iz- glābt

no grē- viem; tādēļ mēs uz Te- vi sau- cam:

zēlsirdīgais Ķungs, atpesti mū- su dvē-

se- les. Pantu stichura. Ķungs, Tu saviem

6. meld.

208.

labākiem mācekļiem, Pēterim, Jē. ka - lam

un Jā-nim šodien Tabornalnā esi parādījis

savu dievišķīgo go-dī-bu, jo tie redzēja

Tavas drēbes baltas kā gais-mu un Ja-

209.

un vai-gu spo-šā-ku par sau-li; nesē-

dami lūkoties Javā acīm neparesamā spo-

šū-mā, tie rīta uz saviem vaigiem pie

semes, nevarēdami sra-tī-ties, un daudzeja

balsi no aug-šie-nes lie-ci-nam: šis ir

mans mū-lais Dieš, kas pasaule atnācis cil-

vēru at-pe-stēt.

*Mungis: lai nu Svies
kalis... svētām Dievs...
Mūsu Svies...*

Tropars. Hal-

7. mēld.

nā Tu e-si ap-svai-dro-jies, Kri-stus Dievs,

saviem mācekļiem esi parādījis savu go-dī-

bu, eis tie sa-nemt va-rē-ja, Die-

vadremdētājas lūgšanu dēļ lai atspēd

ari mums grē-ci-nie-kiem Tavu mīžam e-

so-sais gai-sims; gas-mas de-vejs, gods Je-

vim.

Diers ir
Kungs.

7. mēld.

Diers ir Kungs un

mums ir ha-rā-dī-jies, slāvēs ir, ras

nān tā Kung-ga vār-dā

Augsti-
teicšana.

Mēs

aug-sti tei-cam, aug-sti tei-cam Je-

vi, Dēi-vi-bas-de -- vejs Kriš-tus,

un go-dā-iam Ja-vas vis-īnī -- slās

mie -- sas aug-sti tei-cā-mo at-

214.

Pants.

svai-dro-ša-nor.

Tas Kungs ir liels un lo-

ti teicams mūsu Dieva pilsētā, viņa svētājā

kal-nā.

Proximens, 4. mēld.

Ja-bors un Er-mons ga-vi-

lē par Ja-uy vār-du du

Visi, kam draša...
Sava Jēsim 2. lpp.

Pēc Evangelija nolāsīanas.

215.

2. mēld.

Slava Tevām Dēlam un Svē-ta-jam Ga-

ram. Šo-dien viss ir priek-ka pilns, jo

Kristus apskaidrojās mā-cek-lu priek-sā.

5. mēld.

Pe-stītājs, savas dienības maru

Jagad: tas pats.
6. m.: Apstul. par mi-ni... un stebri ra:

216.

blāzmu at-klā-jis tiem, kas lide ar Jēvi

bija uzcāpuši kal-nā, Tu e-si pār-da-

rījis tos spējīguos arņemt Jānu pār-da-bū-

go go-dū-bu, tā ka viņi ar bijāšanu

217.

sau-ca: "Kungs, šeit mums ir la-bi." Lide

ar tiem arī mēs nemitoši sla-vē-jam

Jē-vi, ap-svai-dro-jō-šos Kri-stu

Pe-sti-tā-jū.
1. dz. Gr-va-

Kanons, 4. mēd.
Grieķu mēd.

218.

e-ļa drau-dre sau-sām kājām slāpjo Sar-

kanās jūras dai-lu-mu pār-gā-ju-si, un,

redzēdama ienaidniera karavīrus un jātnie-

rus tamī noslēkusis, pie-cū-gi drie-dā-jai:

219.

driedās im mūsū Die-vam, jo Dievs ir

3. daiesma.
pa-ang-si-nā-jies. Stip-ro ū-ro-cis

ir sa-lū-zis, un vā-jie ir ap-bu-ko-

ti ar stip-ru-mu; tā-pēc ma-na sirds

220.

4. daiesma.

pie-cā-jas par to Kun-gu. Xris-tus

Dievs, es dzirdēju par Javu go-dā-ja-mo

gā-dī-lu, ka Jū e-si pie-dzi-mis no

Jau-na-vas, lai glāb-tu no mal-dī-sa-

221.

nas tas, kas sauc: Kungs, gods Ja-vai va-

5. daiesma

rai. Xris-tus, Jū izplatīji himnatņejās gais-

mas spo-šu-mu, lai radījumi varētu gai-

smā teikt Je-vi, Ra-dī-tā-ju; Jū Pats

222.

vadi mūsu ce-ļus sa- vā gais- mā.

6. dziesma.

Es pie- sau- cu sa- vās bē- dās to ūn-

gu, un ma- ni pa- klau- si- ja Dievs

7. dziesma.

mans Pe- stī- tajs. Cit- kār- t Pa- be- lē Ab-

223.

ra- a- ma bēr- ni cep- la, lies- mu pār-

va- rē- ja, daies- mās sau- da- mi: Sla-

vēls e- si Gu, mū- su tē- vu Dievs.

Mēs teicam...

Mēs teicam, slavējam, pielūdzam to ūngu,

224.

driedādami un augstiteicdami Vinu

8. daicoma.
mū-āi-gi mū-šam. Gau-ne-riļi Ba-

be-let, die-viš-pi-gā mī-les-ti-bā

deg-da-mi, droši usvarēja moctāja un

225.

u-guns drau-dus, un, iemesti uguņi, ap-

sla-ci-nā-ti daie-dā-ja: sla-ve-jiet to

Kun-gu, vi-si tā Kun-ga dar-bi.

Panto.

Mana dvēsele, teic augsti to Kun-gu, kas

226.

9. dz.

Ja. bor. kal. nā. ap. skai. dro. jies. Ja. va

dremdēšana pa. rā. das brū. niš. nī. ga: Ja.

vās mie. sās Dievs ie. dri. ma, vūs ze.

mes mie. sās pa. rā. dū. jās, un ar cil. vē.

227.

riem dri. vo. ja; tā. del. mēs Tevi, Dievadze. n.

dē. tā. ja, augš. ti. tē. cam.

Manā est.
 Visi, kam
 draža, H. m. 94. pp

Slava - tagad: 3. mēd. (112. l.p.p.)

Stichira: 3. mēd.

Kris. tus nēra Peteri, Jēkabu un Jā. ni

veda tos saviņp augstā kal. nā un,

vi-riem re-dot, ah-sai-dro-jās: Viena

vaigs spideja kā sau-le, un Viena drē-

bes bija baltas kā gai-sme; Mozus un

Elīja parādījās, ar Jo ru-nā-da-mi,

un spozāis padebess tos ap-ē-no-ja,

un balss no padebēša sa-cī-ja: šis ir

mans, mī-lāis Dēls, pie kā man labbs

prāts, Jo jums būs klau-sīt.

Liela slavas dz.
Entenjas. No.
Esquino.

1. antifons.

Antifoni
liturgică.

Ga-vi-le-piet Die-ram, vi-sa

ze-me, drie-dict Vi-na rân-da godi-

bai, teieret Vi-na go-du. Die-va-deem-

dē-tă-ias lă-gă-să-nu del Pes-

ti-tăis at-pres-ti-mus. Ga-vi-ferro-

ni rîca vîsulă, xibeni apshul-go-ja ze-

mi, ze-me trî-că-ja un dre-bă-ja.

Tu ar augstibe un godibe e-si an-ter-

pries, Tu gēv-bies gai-sū-mā kā ap-gērbā

Sla-va Tēvam, Dēlam un Svē-ta-jam Ga-

ram, ta-gad, vjermēr, un mūrīgi mū-

2. antifons.
ām, a-men. Ci-a-nas kalns

ir jau-ka vie-ta, zie-me-la puse

stāv lielā rē-ni-na pil-sē-ta. Die-

va Dēls, kas kal-nā ap-svai-dro-jies,

glāb mūs, kas Ģe-īm drie-dam:al-

234.

le-lu-ja. Viņš sa-vus laudis

veda savās svē-tās ro-be-žās, un šo

kalnu, ko Viņa labā ro-ka ir ie-

gu-vu-si. Tas Kungs iraudzīja

235.

Cianās kalnu, ko Viņš mī-lē-ja, un uz-

taisīja savu svēto vietu kā de-be-su augš-

ti-bu. Kal-nā Jū ap-šai-

dro-ģis, Kris-tus Dievs, un Tavi mācītāji

Hondars, 7. meld.

*Dieva dēls...
Sava-tagad...
Kris-tus Dievs...*

236.

redzēja Javu go-dī-bu, cie tie sa-

nemt va-rē-ja, lai vini, redzēdami

Jevi svustā sistu, at-xī-tu, ka Jū cie-

ti lab-prāt, un pasludinātu pasaulē

237.

ka Jū patiesi esi Jē-va at-spī-dums.

Proximens liturgijā, 4. meld.

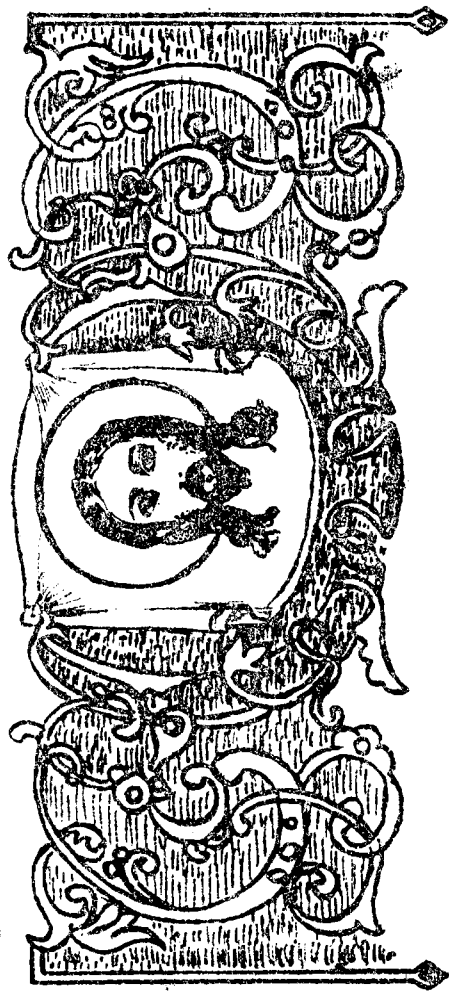
Cie līdī ir Javi darbi, Kungs, Jū tos vi-sus

ar gud-rū-bu e-si da-rī-jis

"Gāieni, priekšā"
vīdā dziedam him-
nu un karmu, 2da.
2257A. p.

Sv. vakarina pants: Kungs, mēs staigāsim Jāva vaiga
gaisumā un par Jāvu vārdu priecāsimies iedienas.

Pirms un pēc auģu risvēšanas dziedam tropu 2.10.97p

Mūsu Kunga un Pestītāja Jēsus Kristus
ne varam darinātā attēla pārvešana no Edesas
un Konstantinopoli, 16. augustā.

Kungs, es pieņācu Jēvi, 4. meld. (S. R. M. sv. 148. 9p. f.)

Pants,
4. meld.

No sirds dziļumiem es Jēvi, Kungs, pie-

sācu: klau-si, Kungs, ma-nu bal--si

Stichina.

Dieva Dēls, būdamis īsts Dievs, Dieva godi-

bas atpūdamis un Jēva at-tēls, savas die-

vispīgās vē-li-sā-nās del, pie-nem kalpa

irratu un toņ re-dāms. Un brīvī-

riģi, kā Pašam labpatinās, at-

tēloja savu se - ju, un ar sa - nu

at - nā - ša - nu ap - vienība ar cilvē-

riem engelu pul - kus, un apskaidroja re-

dzemo un rē - dra - mo pa - sau - li.

Slava - tagad: 3. mēld. (112. l. p. p.)

Jau - na - vi - go kā - tas šodien nosē-

humaini stāv apkārt Jauņavas un

Mātes gul - tai, un taisno dūvēdes

go-di-na Vald-nie-ci: citas miru vietā

kā dāvanu nes jau-na-vi-be, citas

garīgas driesmas ar labiem dar-biem, jo

pienlājas Dieva Māti, kā Valdnieci, kava-

dēt ar nēvisrīgiem, gaiši starojošiem mū-

les-ti-bas dar-biem. Kopā ar tām arī

mēs, līdzenamamī šķēsto dā-vi, iwie-

sim paglabāt mūsu Dieva Mā-ti, go-

244.

di-nā-da-mi Vi-
nu ar ga-rī-gam dries-

Lītiņas
stichina.
1. mēld.
mām.
Nā-ciet ti-cī-go pul-

ki, Pestītāja dievišķīgā attēla slawējamās

pārnesanas svēt-ros, sa-stā-dū-sim

245.

no-ri un drie-dā-sim: slawēts ir, kas nāc

tā Jūnga vordā, Pestītāja pirm-tē-la

at-tēls, svē-ti mūs ar ta-uu pa-rā-dū-

ša-nos, un pasargi no maldu mācībām

246.

svēto draudri, kas tevī patiesi godina

6. mēld.

Pante
stichira.
Kungs, Tu esi iemiesojies kā

Pats grībēji, un pienēmi mūsu nabadā-

bu, lai parādītu savu baģāto lab-sir-

247.

dī-bu, ar kuru Tu mani, vītuso, esi

uz-cē-lis. Mēs slavējam Tevi, cilvēkumilo-

tājs, redzēdami tavas se-jas at-tē-lu,

un lūdzam Tevi Pestītājs: dāvini mums,

248.

saviem kalpiem, nētraucētu ieiesanu debesu

vols-ti-bā, piedodams visus mūsu grē-

2. mēd.
kus.
Propars.
Ja-va visšīstā atēla priek-

ša mēs klanamies, zēligais Kris-tus Dievs, lūg-

249.

da-mies sa-va grē-ku pie-do-ša-nu, jo Jēz-

ir labpatīcis mūsā uzņēpt krus-tā, lai ir-

glāb-tu no kalpošanas ienaidniekam tas, ko Jēz-

esi ra-dū-jis. Jā-pēc mēs pateicīgi uz Jēzi

250.

sa- cam: mīsu Pestitājs, Jū, atrācis pestil

pasauli, visus esi pie- fil- dā- jis ar pie- ru

2. meld.

Dīens in Kungs un mums in ha-

ia- dā- jies, Sla- vēts ir, kas nāve tā Kūn-

251.

ga vār- dā.

Augsti
teinsana.

Mēs aug- sti tei-

cam, aug- sti tei- cam Je- vi, drī- vī- bas

de- vējs Kris- tus, un cie- vī- jam Ja-

vu svē- to at- - tē- luv, ar ru- ru Jū

252.

mūs e - si at-nes-ti-jis no kal-ho-ša-

Pants

ns ie- naid-nie-kam. Tas Kungs ir liels un

ļoti teicams mūsu Dieva pilsetā. Viņa svētajā

Prosimens, 4. mēld.

kal-nā. Kungs, mēs staigāsim Tava vaiga gai-

253.

šumā un par Tavu vārdu piecāsimies ie -

Prosimens liturģijā, 4. m.

die - nas. Dziedid tam Kungam

jaunu dziesmu, jo Viņš da - ra brī -

nu-mus.

Su. varavīņa pants: Kungs, mēs staigāsim Tava vaiga gaisumā un par Tavu vārdu piecāsimies iedienas.

Kondars, 2. meld.

Neaprstamais Tēva Vārds, | Tavas netā-
teicamās un dievisīgās par cilvēkiem gādības, |
tavas istās miesā piedzimšanas | nerimētu, bet
Dieva veidotu attēlu atveidami par uzvarošu, |
mēs te cienījam, viņu skūpstīdami.

"Patiesi pienācās" vietā dziedam: "Engeli"... "Diabas
lucumi" (sk. D. M. sv. 176. - 178. lpp.)

Piezīme pie iēta dievkalpojuma.

Pēc Evgēlije nolaišanas: 6. meld. Slave: Anustu-
lu lūgšanu dēļ... Tagad: Divacle. lūgš. dēļ... Apriēlojies...
un sēchira: Kungs, Tu esi (246. lpp.)

Kanons: Es atdarīšu... sk. D. M. sv. 65. lpp.

Vīti, kam draže... 5. meld. (125. lpp.) Slave-tagad...
1. meld. (D. M. sv. 153. lpp.) sēchira 1. meld.: Kas Dieva Pār-
du... (D. M. sv. 159. lpp.)

Pamantā rinda: 71. lpp. 1. rindā no augšas al-
tem "re" vietā jābūt "mi".